

[Hans Hansen (Rørby).]

til, men Paaligning af Afgift paa Jord betyder det modsatte, det betyder, at i samme Forhold falder Købeprisen i Handel og Vandel. Det er altsaa det modsatte, der sker, fordi Jorden kan ikke produceres. Jorden er blevet taget fra Slægt til Slægt, dens geografiske Størrelse er stedse den samme, og jo højere Afgift man paaligner Jorden, desto lavere bliver Jordens Købepris. Man kan ikke forfalske Jordprisen ved en Afgift, en Grundskyld, det betyder, at man nedsætter Jordens Pris i Handel og Vandel i samme Forhold. Derfor har en Afgift paa Jord, vi kan kalde den Grundskyld, eller hvad vi vil, Skattens Form, men Ekspropriationens Indhold, det er Ekspropriation af Grundrenten; det vil sige, man bibeholder den Fordel, der bestaar i privat Ejendomsret til Jord, men i Stedet for at svare Afgift gennem Kreditforeninger, Banker og Sparekasser, svarer man Afgift til det offentlige, hvilket frigør tilsvarende Skattebeløb af anden Oprindelse. Det er det, der bevirker, at man ikke ved en Afgift paa Jorden kan fremskaffe en forfalsket Pris paa Jorden.

Jeg har været glad for dette Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som det betydelige Medlem af sit Parti han er; og for hele den Tendens i Socialdemokratiet, man har konstateret i den senere Tid, bl. a. gennem Statsministerens Udtalelser i Aalborg i Fjor og ved Journalisternes Aarsfest paa Skydebanen, hvor Statsministeren har sagt, at Socialdemokratiet vil gaa ind for Grundskyldstanken. Jeg har glædet mig over dette, men det har paa den anden Side gjort mig ondt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke synes at have forstaaet Virkningerne af en Grundskyld. Jeg har været glad for at svare paa Spørgsmaalet, og i denne sene Nattetime skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Aksel Larsen: Man maa ikke forvente af mig, at jeg i denne tidlige Morgen-time under de Omstændigheder, det hele foregaar her, skal give mig til at holde en større eller mindre alvorlig politisk Tale, udnytte Taletiden og alt det der. Jeg gør det i hvert Fald ikke. Jeg har kun ganske enkelte Bemærkninger at fremsætte, jeg vil have bærstet noget Støv af Frakken.

Først til Statsministeren, der gør mig opmærksom paa, at han ikke i Trontalen eller Aabningstalen har sagt, at Landbruget ikke skulde hjælpes, tværtimod. Men jeg har slet ikke talt om Trontalen. Jeg har

sagt, at Statsministeren efter Landstingsvalget ved Rigsdagssamlingens Begyndelse har fremsat saadanne Udtalelser. Ganske vist var det uden for Tinget, i en anden Sal, men han har fremsat dem.

Finansministeren har talt om disse Haandværkere, der fik Laan i Henhold til Loven af 1933, og mente, at man ikke kunde eftergive dem Gælden. Man kunde højst give Henstand samt eftergive i ganske særlige Trangtilfælde. Jeg henstiller, at man alligevel overvejer, om man ikke kan eftergive det, der skyldes. Da Loven behandlede her i Tinget i 1933, undlod vi at stemme for den, idet vi sagde: Vi tror ikke, dette bliver nogen virkelig Hjælp; de vil tværtimod komme i Klemme, de fleste af de Haandværkere, der faar Driftslaan efter denne Lov. Det har ogsaa vist sig at være blevet Tilfældet. Dels fik de deres Maskiner pantsat, hvilket gør det vanskeligt for dem at skaffe sig Driftskapital paa anden Maade, og dels stod og staaer de i den Situation, at nu hvor Laanene skal tilbagebetales, kan de ikke gøre det. Jeg synes uanset, hvad Præmisserne og Bestemmelserne var, at naar Landbrugerne har kunnet faa disse 40 Mill. Kr., de fik i Kriselaan, eftergivet — bevares, i Henhold til Lovens Bestemmelser, men de har faaet dem eftergivet —, saa kunde man ogsaa godt være lige saa liberal over for Haandværkerne, selv om det skulde være nødvendigt at vedtage en speciel Lov i den Anledning. Erfaringerne fra de sidste Dage har vist, at det tager ikke saa lang Tid at faa saadanne Love jaget igennem Rigsdagen. Jeg har modtaget en Henvendelse fra en Sæmmenslutning af Haandværkere, hvor der oplyses noget om Forholdene for 554 saadanne Laantagere, og det viser sig, at af dem havde kun 5 eller 0,9 pCt. Aarsindkomst over 3 000 Kr. Ja, saa kan man forstaa, at det er Folk, der sidder meget svært i det, og jeg henstiller til Regeringen at overveje, om det ikke skulde være muligt at finde Udvej for at eftergive Laanene enten for alle eller i hvert Fald for dem, hos hvem man maa formode der er en rimelig Trang til Stede — det kan sikkert nok lade sig gøre at konstatere det.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har i sin Tale, jeg tror, det var i Forgaars, protesteret imod Talen om, at vor Sydgrænse skulde være truet, og hævdet, at det var den ikke. Det ærede Medlem fremsatte samtidig nogle Udtalelser om, at Grænsen var ikke en retfærdig Grænse, og at den kun er fastsat i sin Tid paa et Tidspunkt, hvor man troede, at Tyskland var knust for stedse.